Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1673/2000

av den 27 juli 2000

om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion

(EGT L 193, 29.7.2000, s. 16)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 651/2002 av den 16 april 2002	L 101	3	17.4.2002
►**M2**	Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003	L 270	1	21.10.2003
►**M3**	Rådets förordning (EG) nr 393/2004 av den 24 februari 2004	L 65	4	3.3.2004

Ändrad genom:

►**A1**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1673/2000

av den 27 juli 2000

om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([4]), och

av följande skäl:

(1) För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den åtföljas av införandet av en gemensam jordbrukspolitik. Denna politik bör framförallt innefatta gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter vilken kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är fråga om.

(2) Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att nå de mål som anges i fördraget. När det gäller lin och hampa som odlas för fiberproduktion bör det, utöver bestämmelserna om arealersättning i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor ([5]), föreskrivas åtgärder med hänsyn till den inre marknaden som omfattar stöd till förste beredare av lin- och hampstrån eller till jordbrukare som låter bereda stråna för egen räkning.

(3) För att säkerställa att lin- och hampstrån verkligen bereds bör stödet endast beviljas på vissa villkor, däribland att den förste beredaren skall vara godkänd och att beredarna åtar sig att ingå avtal om att köpa stråna. För att motverka eventuellt missbruk skall stödet till beredning likaså inte beviljas annat än i förhållande till beredningen av stråna eller användningen av fibrerna på marknaden, om jordbrukaren låter bereda stråna för egen räkning.

(4) För att gemenskapens medel inte skall missbrukas bör det inte beviljas stöd till en förste beredare eller jordbrukare om det kan konstateras att denne på ett konstlat sätt har uppfyllt de villkor som krävs för att få stödet och därmed får en förmån som inte är förenlig med målet för stödsystemet för stråberedning.

(5) Med hänsyn till de särskilda karaktärsdragen för dels marknaden för långa linfibrer, dels för marknaden för korta linfibrer och hampfibrer bör det fastställas olika stödbelopp för de två fiberkategorierna. För att säkerställa att det totalt beviljas ett stöd som gör det möjligt att behålla den traditionella produktionen av långa linfibrer på villkor som liknar dem som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 4 juli 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa ([6]) bör stödbeloppet gradvis öka i takt med att det hektarstöd som producenter beviljas enligt förordning (EG) nr 1251/1999 gradvis minskar och stödet till korta linfibrer bör på sikt

([1]) EGT C 56 E, 29.2.2000, s. 19.
([2]) Yttrandet avgivet den 6 juli 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([3]) EGT C 140, 18.5.2000, s. 3.
([4]) Yttrandet avgivet den 14 juni 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([5]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1672/2000 (se s. 13 i detta nummer av EGT).
([6]) EGT L 146, 4.7.1970, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2702/1999 (EGT L 327, 14.12.1999, s. 7).

▼B

upphöra. För korta linfibrer och hampfibrer bör det beviljas ett stödbelopp som tillåter nya fiberprodukter och de potentiella avsättningsmarknaderna att anpassa sig till varandra under en viss tid. För att stimulera produktionen av korta linfibrer och hampfibrer av god kvalitet bör det föreskrivas en högsta procentandel orenheter och ved samt övergångsbestämmelser för att göra det möjligt för beredningsindustrin att anpassa sig till detta krav.

(6) Med tanke på den särskilda situationen i den traditionella linodlingen inom vissa områden i Nederländerna, Belgien och Frankrike är det nödvändigt att för berörda arealer bevilja ett kompletterande övergångsstöd till de första stråberedarna.

(7) För att undvika bedrägeri i form av ökning av de stödberättigande kvantiteterna bör medlemsstaterna införa en gräns för dessa i förhållande till de arealer för vilka det finns avtal eller åtagande att bereda stråna.

(8) För att begränsa de utgifter som uppstår genom tillämpningen av denna förordning bör det införas en stabiliseringsmekanism för varje typ av fiber, dvs. både för långa linfibrer och för korta linfibrer eller hampfibrer. För att bidra till att det produceras rimliga mängder i varje medlemsstat bör det för varje fibertyp fastställas en garanterad maximikvantitet som fördelas mellan medlemsstaterna i form av garanterade nationella kvantiteter. De garanterade nationella kvantiteterna för korta linfibrer och hampfibrer bör dock vara begränsade till den period som krävs för att nya produkter av dessa skall kunna anpassa sig till marknaden. De garanterade nationella kvantiteterna skall tillämpas för stödet till beredningen och berör inte den ordning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1251/1999. De garanterade nationella kvantiteterna bör fastställas särskilt med hänsyn till de senaste genomsnittsarealerna för spånadslin och hampa, som i förekommande fall anpassas till de faktiska produktionsarealerna multiplicerat med den genomsnittliga fiberavkastningen. För de medlemsstater som för närvarande har liten produktion bör det fastställas en gemensam kvantitet som skall fördelas varje regleringsår så att den kan anpassas till deras produktionsutveckling.

(9) Det bör fastställas villkor för överföring mellan de garanterade nationella kvantiteter som tilldelats varje medlemsstat för de båda fiberkvaliteterna så att varje medlemsstat kan justera kvantiteterna i förhållande till skörden. Kvantiteterna överförs enligt en koefficient som säkerställer en oförändrad budgetsituation.

(10) Producentmedlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att stödsystemet fungerar på ett smidigt sätt. Med hänsyn till den tid som krävs för att bereda all den stråhalm som producerats under regleringsåret bör det dessutom, som en kontrollåtgärd, införas ett system med utbetalning av förskott på stödet.

(11) Åtgärderna i systemet för handel med tredje land bör sammantaget göra det möjligt att avstå från kvantitativa restriktioner och från uttag av avgifter vid gemenskapens yttre gränser. Dessa åtgärder kan emellertid i undantagsfall visa sig otillräckliga. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, omedelbart ges möjligheten att vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder skall vara förenliga med de åtaganden som följer av Världshandelsorganisationens avtal om jordbruk ([1]).

(12) För att illegal odling av hampa inte skall störa den gemensamma organisationen av marknaden för hampa som odlas för fiberproduktion, bör det föreskrivas kontroll av import av hampa och hamputsäde för att säkerställa att produkterna i fråga ger vissa garantier i fråga om tetrahydrocannabinolhalt. Import av andra hampfrön än sådana som är avsedda för utsäde bör underkastas

([1]) EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

▼B

kontroll genom att man upprättar ett ackrediteringssystem för de berörda importörerna.

(13) Allteftersom marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion utvecklas skall medlemsstaterna och kommissionen skicka varandra de uppgifter som krävs för tillämpningen av denna förordning.

(14) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(15) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av de åtaganden som uppstår till följd av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ([2]).

(16) Den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa, som fastställs i förordning (EEG) nr 1308/70, har vid ett flertal tillfällen ändrats men överensstämmer inte längre med de genomgripande förändringar som sektorn har genomgått. Förordning (EEG) nr 1308/70 och rådets förordning (EEG) nr 619/71 av den 22 mars 1971 om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för lin och hampa ([3]) bör därför upphöra att gälla. Rådets förordning (EEG) nr 620/71 av den 22 mars 1971 om rambestämmelser för försäljningsavtal för linstrå och hampstrå ([4]), rådets förordning (EEG) nr 1172/71 av den 3 juni 1971 om allmänna bestämmelser om stöd för privat lagring av lin- och hampfibrer ([5]), rådets förordning (EEG) nr 1430/82 av den 18 maj 1982 om importrestriktioner för hampa och hampfrö och om ändring av förordning (EEG) nr 1308/70 vad avser hampa ([6]), rådets förordning (EEG) nr 2059/84 av den 16 juli 1984 om allmänna bestämmelser för importrestriktioner för hampa och hampfrö och om ändring av förordning (EEG) nr 619/71 med avseende på hampa ([7]) som grundar sig på förordning (EEG) nr 1308/70 och förordning (EEG) nr 619/71 bör upphöra att gälla och ersättas med de nya bestämmelserna i den här förordningen.

(17) Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 1308/70 till det som återges i den här förordningen kan orsaka problem som inte tas upp i den här förordningen. För att sådana problem skall kunna hanteras bör kommissionen anta nödvändiga övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

(18) Med hänsyn till den tidpunkt då denna förordning träder i kraft är det nödvändigt att föreskriva särskilda åtgärder för regleringsåret 2000/2001. Därför bör den ordning som gäller under regleringsåret 1999/2000 fortsätta att tillämpas till och med den 30 juni 2001. Stödbeloppen skall dock fastställas av kommissionen i förhållande till de tillgängliga budgetmedlen så snart de berörda arealerna har beräknats på ett tillförlitligt sätt och det kvarvarande beloppet för finansiering av åtgärder för att främja användningen av linfibrer har fastställts till 0.

(19) För att utvärdera effekterna av de nya åtgärderna skall kommissionen lämna rapporter till Europaparlamentet och rådet dels

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.
([3]) EGT L 72, 26.3.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1420/98 (EGT L 19, 4.7.1998, s. 7).
([4]) EGT L 72, 26.3.1971, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 713/95 (EGT L 73, 1.4.1995, s. 16).
([5]) EGT L 123, 5.6.1971, s. 7.
([6]) EGT L 162, 12.6.1982, s. 27. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 105).
([7]) EGT L 191, 19.7.1984, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94.

▼B

under 2003 om de garanterade nationella kvantiteterna och den högsta halten av orenheter och ved i korta linfibrer och hampfibrer och dels under 2005 om konsekvenserna för producenterna och marknaderna av stödet till beredning och det kompletterande stödet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion skall omfatta ett system för den inre marknaden och ett system för handel med tredje land. Den skall omfatta följande produkter:

KN-nummer	Varuslag
5301	Lin, oberett eller berett men inte spunnet; blånor och avfall av lin (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)
5302	Mjukhampa (*Cannabis sativa* L.), oberedd eller beredd men inte spunnen; blånor och avfall av mjukhampa (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)

2. I denna förordning avses med

▼M2

a) *jordbrukare*: jordbrukare enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ([1]),

▼B

b) *godkänd förste beredare*: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken juridisk status sammanslutningen eller dess medlemmar har enligt nationell rätt, som har godkänts av den medlemsstats behöriga myndighet på vars territorium det beredningsföretag är beläget som skall producera linfibrer eller hampfibrer.

3. Denna förordning skall tillämpas utan att tillämpningen av ►M2 artikel 52 i förordning (EG) nr 1782/2003 ◄ påverkas.

AVDELNING I

Den inre marknaden

Artikel 2

1. Härmed införs ett stöd för beredning av linstrån och hampstrån avsedda för fiberproduktion.

Stödet skall beviljas en godkänd förste beredare för den kvantitet fibrer som faktiskt framställts av stråna och för vilken det har ingåtts ett köpe- och försäljningsavtal med en jordbrukare.

Dock

a) skall köpe- och försäljningsavtalet, om den godkände förste beredaren och jordbrukaren är en och samma person, ersättas av ett åtagande av den berörda personen att utföra beredningen själv,

b) skall stödet beviljas jordbrukaren om denne behåller stråna som han har låtit bereda genom kontrakt med en godkänd förste beredare och styrker att han har släppt ut de erhållna fibrerna på marknaden.

2. Stöd skall inte beviljas en godkänd förste beredare eller en jordbrukare om det konstateras att denne på ett konstlat sätt har

([1]) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

▼B

uppfyllt de villkor som krävs för att få stödet och därmed får en förmån som inte är förenlig med målet för detta system.

3. Stödbeloppet för beredningsstödet skall fastställas enligt följande:

a) För långa linfibrer

— 100 euro/ton för regleringsåret 2001/2002,

— 160 euro/ton för regleringsåren 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 och 2005/2006,

— 200 euro/ton från och med regleringsåret 2006/2007.

b) För korta linfibrer och hampfibrer, innehållande högst 7,5 % orenheter och ved, skall stödbeloppet vara 90 euro/ton för regleringsåren 2001/2002–2005/2006.

Medlemsstaten får dock för regleringsåren ►M3 2001/2002–2005/2006 ◄ besluta att också bevilja stödet med hänsyn till de traditionella avsättningsmöjligheterna

— för korta linfibrer som innehåller 7,5–15 % orenheter och ved av lin,

— för hampfibrer som innehåller 7,5–25 % orenheter och ved.

I dessa fall skall medlemsstaten bevilja stödbeloppet för en kvantitet som motsvarar högst 7,5 % orenheter och ved i den producerade kvantiteten.

4. De fiberkvantiteter som berättigar till stöd skall begränsas till de arealer för vilka det finns ett avtal eller åtagande enligt punkt 1.

Medlemsstaterna skall fastställa de begränsningar som avses i första stycket så att de överensstämmer med de garanterade nationella kvantiteter som avses i artikel 3.

5. På den godkände förste beredarens begäran skall ett förskott betalas ut för den kvantitet fibrer som framställts.

Artikel 3

▼A1

1. För långa linfibrer fastställs en garanterad maximikvantitet på 80 823 ton per regleringsår som skall fördelas mellan alla medlemsstater i form av garanterade nationella kvantiteter. Kvantiteten skall fördelas på följande sätt:

— 13 800 ton för Belgien,

— 1 923 ton för Tjeckien,

— 300 ton för Tyskland,

— 30 ton för Estland,

— 50 ton för Spanien,

— 55 800 ton för Frankrike,

— 360 ton för Lettland,

— 2 263 ton för Litauen,

— 4 800 ton för Nederländerna,

— 150 ton för Österrike,

— 924 ton för Polen,

— 50 ton för Portugal,

— 73 ton för Slovakien,

— 200 ton för Finland,

— 50 ton för Sverige,

— 50 ton för Förenade kungariket.

▼B

2. ►A1 För stödberättigande korta linfibrer och hampfibrer fastställs en garanterad maximikvantitet på 146 296 ton per regleringsår. Denna kvantitet skall fördelas i form av

a) garanterade nationella kvantiteter för följande medlemsstater:

— 10 350 ton för Belgien,

— 2 866 ton för Tjeckien,

— 12 800 ton för Tyskland,

— 42 ton för Estland,

— 20 000 ton för Spanien,

— 61 350 ton för Frankrike,

— 1 313 ton för Lettland,

— 3 463 ton för Litauen,

— 2 061 ton för Ungern,

— 5 550 ton för Nederländerna,

— 2 500 ton för Österrike,

— 462 ton för Polen,

— 1 750 ton för Portugal,

— 189 ton för Slovakien,

— 2 250 ton för Finland,

— 2 250 ton för Sverige,

— 12 100 ton för Förenade kungariket.

Den garanterade nationella kvantitet som fastställs för Ungern gäller dock enbart hampfibrer. ◄

b) 5 000 ton som skall fördelas i garanterade nationella kvantiteter, för varje regleringsår, mellan Danmark, Grekland, Irland, Italien och Luxemburg. Denna fördelning skall baseras på de arealer för vilka ett av de avtal ingåtts eller det åtagande gjorts som avses i artikel 2.1.

De nationella garanterade kvantiteterna för korta linfibrer och hampfibrer, eventuellt nedsatta enligt punkt 5 i denna artikel, skall inte tillämpas från och med regleringsåret 2006/2007.

3. Om de fibrer som har framställts i en medlemsstat kommer från strån som producerats i en annan medlemsstat skall dessa kvantiteterna fibrer påföras den garanterade nationella kvantiteten i den medlemsstaten där stråna har skördats. Stödet skall utbetalas av den medlemsstat på vars garanterade nationella kvantitet fibrerna har påförts.

4. De medlemsstater som så önskar får en enda gång och före den 30 juni 2001 mellan sig överföra en del av sina garanterade nationella kvantiteter enligt punkt 1 eller punkt 2, eventuellt anpassade i enlighet med punkt 5. I detta fall skall de underrätta kommissionen som skall underrätta de övriga medlemsstaterna.

5. En medlemsstat får överföra en del av sin nationella garanterade kvantitet enligt punkt 1 till sin nationella garanterade kvantitet enligt punkt 2 och vice versa.

Vid de överföringar som avses i första stycket skall 1 ton långa linfibrer vara lika med 2,2 ton korta linfibrer och hampfibrer.

Stödbeloppen för beredningen skall beviljas för högst de kvantiteter som anges i punkt 1 respektive punkt 2, anpassade enligt de första två styckena i denna punkt och enligt punkt 4.

▼B

Artikel 4

Fram till och med regleringsåret 2005/2006 skall ett extra stöd beviljas till den förste godkände beredaren för de linarealer som befinner sig i de områden som beskrivs i bilagan och för vars stråproduktion

— sådana köpe- eller försäljningsavtal ingås eller ett sådant åtagande görs som avses i artikel 2.1, och

— till vilken ett stöd ges för beredning av långa fibrer.

Det extra stödbeloppet skall vara 120 euro per hektar i område I och 50 euro per hektar i område II.

AVDELNING II

Handel med tredje land

Artikel 5

1. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av mer restriktiva bestämmelser som medlemsstaterna kan ha antagit med beaktande av fördraget och av de åtaganden som följer av Världshandelsorganisationens avtal om jordbruk.

2. Vid all import av hampa med ursprung i tredje land skall det utfärdas ett intyg om att följande villkor är uppfyllda:

— Oberedd mjukhampa som omfattas av KN-nummer 5302 10 00 skall uppfylla de villkor som anges i ►M2 artikel 52 i förordning (EG) nr 1782/2003 ◄.

▼M1

— Olika sorters hampfrön avsedda för utsäde som omfattas av KN-nummer 1207 99 20 skall åtföljas av ett bevis om att tetrahydrocannabiolhalten inte överstiger den som fastställs i ►M2 artikel 52 i förordning (EG) nr 1782/2003 ◄.

▼B

— Andra hampfrön än sådana som är avsedda för utsäde och som omfattas av KN-nummer 1207 99 91 får importeras endast genom av medlemsstaten godkända importörer för att säkerställa att de inte skall användas för utsäde.

Till gemenskapen importerade produkter enligt första och andra strecksatsen skall kontrolleras för att avgöra om de uppfyller villkoren enligt denna artikel.

Artikel 6

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i en bestämmelse som antagits i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 7

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. I det fall som avses i punkt 1 skall kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om nödvändiga åtgärder;

▼B

åtgärderna skall meddelas medlemsstaterna och skall tillämpas omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tre arbetsdagar efter det att beslutet meddelades. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som har ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

AVDELNING III

Allmänna bestämmelser

Artikel 8

Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som anges i artikel 1.1 i denna förordning.

Artikel 9

De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning och som rör de frågor som anges nedan skall antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 10.2. Det gäller särskilt

— villkoren för godkännande av förste beredare,

— villkoren för en godkänd förste beredare när det gäller de köpe- eller försäljningsavtal och åtaganden som avses i artikel 2.1,

— villkoren för jordbrukarna i det fall som avses i artikel 2.1 b,

— kriterierna för dels långa linfibrer, dels korta linfibrer och hampfibrer,

— metoderna för beräkning av de stödberättigade kvantiteterna i de fall som avses i artikel 2.3 b andra stycket,

— villkoren för att bevilja stöd och förskott, och särskilt bevis för beredningen av strån,

— villkoren för att fastställa de begränsningar som avses i artikel 2.4,

— fördelningen av den kvantitet på 5 000 ton som avses i artikel 3.2 b,

— villkoren för överföring mellan de garanterade nationella kvantiteter som avses i artikel 3.5,

— villkoren för beviljande av det extra stöd som avses i artikel 4.

Åtgärderna får även gälla alla kontroller som är nödvändiga för att skydda gemenskapens finansiella intressen mot bedrägeri och andra oegentligheter.

Artikel 10

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för naturfibrer (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén får behandla varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, hänskjuter till den.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 11

Förordning (EG) nr 1258/1999 och de bestämmelser som har fastställts för dess genomförande skall tillämpas för de produkter som anges i artikel 1.1 i den här förordningen.

AVDELNING IV

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 12

1. För regleringsåret 2000/2001 skall stödbeloppen för i gemenskapen producerad lin och hampa fastställas, senast den 31 oktober 2000, i enlighet med förfarandet i artikel 10.2.

Dessa belopp skall fastställas genom att på de belopp som gäller för regleringsåret 1999/2000 tillämpa en koefficient och som är lika med förhållandet mellan

— de genomsnittliga utgifterna per hektar som motsvarar 88 miljoner euro för den totala areal som framgår av skördedeklarationerna, och

— de beräknade genomsnittliga utgifterna på 721 euro per hektar för regleringsåret 1999/2000.

Stödbeloppen för regleringsåret 2000/2001 får under inga omständigheter överstiga de belopp som har fastställts för regleringsåret 1999/2000.

2. För regleringsåret 2000/2001 skall det belopp som tas ut på stödet till lin och som är avsett att finansiera de åtgärder som främjar användningen av linfibrer fastställas till 0 euro per hektar.

3. Regleringsåret 2000/2001 slutar den 30 juni 2001.

Artikel 13

Förordningarna (EEG) nr 1308/70, (EEG) nr 619/71, (EEG) nr 620/71, (EEG) nr 1172/71, (EEG) nr 1430/82 och (EEG) nr 2059/84 skall upphöra att gälla från och med den 1 juli 2001.

Artikel 14

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 10.2 besluta om

— de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 1308/70 och (EEG) nr 619/71 till dem som införs genom denna förordning,

— de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem. Under förutsättning att de är vederbörligen motiverade får sådana åtgärder avvika från vissa delar av denna förordning.

Artikel 15

1. Senast den 31 december 2003 skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport, eventuellt tillsammans med förslag, om produktionstendenserna i de olika medlemsstaterna och om konsekvenserna av reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för sektorns avsättningsmöjligheter och ekonomiska livskraft. Den skall även behandla den maximala nivån orenheter och ved som skall gälla för korta linfibrer och hampfibrer.

Rapporten skall eventuellt utgöra grunden för en ny fördelning och för en möjlig ökning av de garanterade nationella kvantiteterna. Kommissionen skall särskilt ta hänsyn till produktionsnivån, beredningskapaciteten och avsättningsmöjligheterna på marknaden.

2. År 2005 skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om beredningsstödet, eventuellt tillsammans med förslag.

▼B

Rapporten skall innehålla en bedömning av konsekvenserna av beredningsstödet, särskilt för

— producenternas situation när de gäller de odlade arealerna och de pris som de får,

— tendenserna på marknaderna för textilfibrer och utvecklingen av nya produkter,

— beredningsindustrin.

I rapporten skall det, med hänsyn till den alternativa produktionen, anges om industrin kan fungera enligt de fastställda riktlinjerna. Den skall även behandla möjligheten att permanent behålla beredningsstödet per ton korta linfibrer och hampfibrer och det extra stöd per hektar lin som avses i artikel 4 efter regleringsåret 2005/2006.

Artikel 16

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artiklarna 1–11 skall tillämpas från och med regleringsåret 2001/2002.

Förordning (EEG) nr 1308/70 och förordning (EEG) nr 619/71 skall fortsätta att tillämpas när det gäller regleringsåren 1998/1999, 1999/2000 och 2000/2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

OMRÅDEN SOM ÄR BERÄTTIGADE TILL DET STÖD SOM AVSES I ARTIKEL 4

OMRÅDE I

1. Nederländernas territorium.
2. Följande kommuner i Belgien: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (med undantag för Vladslo och Woumen), Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reninge, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (endast Meerdonk), Sint-Laureins, Veurne och Zuienkerke.

OMRÅDE II

1. Andra områden i Belgien än dem som avses i område I.
2. Följande områden i Frankrike:
   - Departementet Nord.
   - Arrondissementen Béthune, Lens, Calais, Saint-Omer och kantonen Marquise i departementet Pas-de-Calais.
   - Arrondissement Saint-Quentin och Vervins i departementet Aisne.
   - Arrondissement Charleville-Mézières i departementet Ardennes.